Pregaria.cat

Entrada

Som també cosmos

Saps que en els inicis de la formació del teu cos, quan eres al si de la mare, la primera sang va ser la seva i que després es va fer teva? Mentre es va formant aquella petita vida la mare li comunica la seva sang.

I així fou també quan la mare va estar a les entranyes de l'àvia.... i l'àvia de la besàvia...i ella d'una altra dona i així, sense interrupció, fins a alguns primats, peixos marins, cèl·lules vives del fons dels oceans.... i fins on ? Possiblement fins a l'energia que feu possible la vida. I després totes les successives transformacions i creixements, durant milions i milions d'anys fins a tu.

Aquesta energia que sembla que es guia per lleis com les que ara estem descobrint en el cosmos universal. Saps que el món subatòmic és com paral·lel al còsmic?

Gairebé mai pensem en aquestes coses, atabalats com anem per la petita i fràgil dimensió del moment de vida que som. Però va bé saber que possiblement sigui encertada l'afirmació ben poètica de què "som pols d'estels".

I és que l'amor l'hem rebut. No l'hem creat nosaltres. El primer l'hem rebut dels pares.... i ells dels avis... i ells del besavis.... i així segles i segles... creixent.... desenvolupant-se... des d'on ?

Del primer Amor creador, sens dubte.... que per la seva força ha anat acompanyant el procés amorós còsmic fins a uns éssers, nosaltres, capaços de llibertat, estimació donació. Quan dius t'estimo....quan segles de creixement ho han fet possible !!!

Realment en Ell existim, ens movem i som.

Jesús Renau sj.